

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.20 0073.N

850

geboren te op

wonende te

beklaagde,

eiser,

met als raadsman mr.

advocaat bij de balie

met kantoor

te

waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

WOONINSPECTEUR bevoegd voor het Vlaamse Gewest, met kantoor te 1210

Brussel, Koning Albert II-laan 19 bus 22,

eiser tot herstel,

verweerder.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, correctionele kamer, van 13 december 2019.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling******Ontvankelijkheid van het cassatieberoep en de memorie***

1. Artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bepaalt: “*De partij die cassatieberoep instelt, moet het cassatieberoep laten betekenen aan de partij tegen wie het gericht is. De vervolgte persoon is daartoe evenwel enkel verplicht in zoverre zijn cassatieberoep gericht is tegen de beslissing over de tegen hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering.*” Met deze bepaling heeft de wetgever aan de eisers in cassatie een algemene verplichting tot betekening opgelegd, met als enige en dus strikt te interpreteren uitzondering het geval waarbij het cassatieberoep uitgaat van een vervolgte partij tegen een beslissing op de strafvordering zelf en daarmee gelijk te stellen gevallen.

2. Artikel 20bis, § 1, Vlaamse Wooncode bepaalt dat de rechter naast de straf ambtshalve of op vordering van de Wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen een in die bepaling omschreven herstelmaatregel kan bevelen. Artikel 20bis, § 2, Vlaamse Wooncode bepaalt dat deze herstellvordering bij het parket wordt ingeleid bij gewone brief in naam van het Vlaamse Gewest of het college van burgemeester en schepenen, door de wooninspecteurs en de aangestelden van het college van burgemeester en schepenen.

Het openbaar ministerie is bevoegd om de door de herstellvorderende overheid per brief geformuleerde herstellvordering voor de strafrechter uit te oefenen, inclusief

het aanwenden van rechtsmiddelen en dit ongeacht of de herstellvorderende overheden zich als procespartij hebben gemanifesteerd.

3. De beslissing van de strafrechter over een door de herstellvorderende overheid ingediende herstellvordering is een maatregel van burgerlijke aard, die niet-temin onder de strafvordering valt

4. Daaruit volgt dat hij tegen wie op grond van artikel 20*bis* Vlaamse Wooncode een herstelmaatregel is bevolen, zijn cassatieberoep wat betreft die beslissing, niet alleen moet laten betekenen aan de eiser tot herstel, maar ook aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat die beslissing heeft gewezen

5. Uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 427 Wetboek van Strafvordering en de samenhang tussen de artikelen 427 en 429 Wetboek van Strafvordering met betrekking tot het tijdig neerleggen van memories en stukken, volgt dat de niet-betekening, de laattijdige betekening of laattijdige neerlegging van stukken waaruit de betekening blijkt van het cassatieberoep door de eiser aan de tegenpartijen, wordt gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van dit cassatieberoep

6. Volgens artikel 429, tweede lid, Wetboek van Strafvordering mag de eiser in cassatie na verloop van meer dan twee maanden die volgen op de verklaring van cassatieberoep geen memories of stukken meer indienen, met uitzondering van akten van afstand of hervatting van het geding, akten waaruit blijkt dat het cassatieberoep doelloos geworden is en de noten bedoeld in artikel 1107 Gerechtelijk Wetboek. Volgens artikel 429, vierde lid, Wetboek van Strafvordering wordt de memorie per aangetekende brief ter kennis gebracht van de partij waartegen het beroep is gericht en wordt het bewijs van verzending ter griffie neergelegd binnen de termijn van twee maanden na de verklaring van cassatieberoep, dit alles op straffe van onontvankelijkheid van de memorie. Volgens artikel 429, vijfde lid, Wetboek van Strafvordering stelt de griffier de ontvangst vast van de memories of stukken met de vermelding van de datum van ontvangst.

7. Uit de samenhang tussen de artikelen 427, eerste lid, en 429, tweede, vierde en vijfde lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat een beklaagde voor wat betreft de beslissing op de herstellvordering op straffe van onontvankelijkheid zijn memorie ter kennis moet brengen van de partijen waartegen het cassatieberoep is

gericht en het bewijs van verzending van de memorie moet neerleggen ter griffie van het Hof binnen de termijn waarbinnen de memorie moet zijn ingediend.

8 Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt niet dat de eiser zijn cassatieberoep heeft laten betekenen aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent

In zoverre het cassatieberoep van de eiser is gericht tegen de beslissing op de tegen hem gerichte herstellvordering, is het niet ontvankelijk

9. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt evenmin dat de eiser zijn memorie heeft ter kennis gebracht van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent. De memorie van de eiser die enkel betrekking heeft op de beslissing op de herstellvordering, is niet ontvankelijk.

Ambtshalve onderzoek

10. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten op 91,55 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend voorzitter, de raadsheren

en _____

en op de open-

bare rechtszitting van 17 juni 2020 uitgesproken door waarnemend voorzitter

_____ in aanwezigheid van advocaat-generaal _____

, met bijstand

van afgevaardigd griffier _____

17 JUNI 2020

P 20 0073 N/5

6. ~~17~~
Eerste blad.
P.20.0073.N/

00 20 0001-8/00/JM

HOF VAN CASSATIE
2de KAMER
P.20.0073.N

MEMORIE TOT STAVING

Van het cassatieberoep ingesteld door:

De heer geboren te op N.N.
wonende te

**OORSPRONKELIJK BEKLAAGDE
EISER IN CASSATIE**

Blijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. advocaat bij de balie te
met getuigschrift van bijzondere opleiding cassatieprocedure in
strafzaken (nr. zoals voorzien bij art. 425 Wb. Sv., met kantoor te
op wie keuze van woonst gedaan wordt .

Tegen: het arrest dat op 13 december 2019 werd gewezen door het Hof van beroep
Gent, 10de Kamer recht doende in correctionele zaken (arrestnummer C/1320/2019;
notitienummer parket-generaal en)

En waarbij eveneens partij was:

1. het **OPENBAAR MINISTERIE**

Alsook de eiser tot herstel:

2. **DE WOONINSPECTEUR**, bevoegd voor het Vlaamse Gewest, met kantoor te
1210 Brussel, koning Albert II-laan 19 Bus 22

Aan de heren Eerste Voorzitter en Voorzitter van het Hof van Cassatie
Aan de Dames en Heren Raadsheren bij het Hof van Cassatie

Geachte heren Eerste Voorzitter en Voorzitter van het Hof van Cassatie,
Hooggeachte Dames en heren Raadsheren bij het Hof van Cassatie,

Eiser heeft de eer een memorie in te dienen tot staving van de voorzening in cassatie
daterend van 27 december 2019 tegen het arrest dat op 13 december 2019 werd gewezen
door het Hof van beroep Gent, 10de Kamer recht doende in correctionele zaken
(arrestnummer C/1320/2019; notitienummer parket-generaal en

Op 26 FEB 2020 ter griffe
van het Hof van Cassatie neergelegd/
ontvangen 1
(goedgekeurd de doorhaling van een/
woord(en)
1

De griffier,

ENIG MIDDEL TOT CASSATIE

Geschonden bepalingen

Schending van artikel 1319-1320 B.W.

Aangevochten beslissingen

De beslissing met betrekking tot de herstellvordering waarbij het Hof als volgt beslist:

beveelt de beklaagde tot aanpassing naar een daartoe overeenkomstig de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vergunde toestand van het pand gelegen te kadastraal gekend als en vervolgens tot volledig herstel wat betreft de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen overeenkomstig artikel 5 Vlaamse Wooncode, dan wel de sloop van dit pand tenzij de sloop op grond van andere regelgeving niet is toegelaten en dit binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest en dit onder verbeurte van een dwangsom van € 100 per dag met een maximum totaal aan te verbeuren dwangsommen van € 100.000;

machtigt voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente overeenkomstig artikel 20 bis, § 7 I, eerste lid, Vlaamse wooncode tot ambtshalve uitvoering ervan.

Grieven

Art 1319 en 1320 B.W. voorzien dat het de rechter verboden is de bewijskracht van akten te miskennen.

Het arrest van het Hof van beroep Gent, 10de Kamer van 13 december 2019 vermeldt met betrekking tot de al dan niet vergunde toestand:

"Uit de vaststellingen van de wooninspecteur volgt dat het pand twee wooneenheden heeft: "het pand omvat twee zelfstandige woningen" (stuk 3). Voor de opsplitsing van de aanvankelijke eengezinswoning en de wijziging van het aantal woongelegenheden is geen stedenbouwkundige (of thans: omgevings)vergunning voorhanden. Er is enkel een stedenbouwkundige vergunning van het jaar 1993 voor het uitbreiden van bestaande achterbouw (stuk 5). Uit informatie van Eandis van 28 mei 2014 volgt dat de eerste elektriciteitsmeter geplaatst is op 1 juni 1988 en de tweede meter op 27 oktober 1993 werd bijgeplaatst.

Bestaande constructies waarvan een door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden voor 22 april 1962, worden voor de toepassing van deze codex te allen tijde geacht te zijn vergund. Uit niets volgt dat dit geval is, zoals ook niet blijkt dat de opsplitsing ook voor 18 juni 1999, namelijk de inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het vergunningsplichtig zijn van het wijzigen van een aantal woongelegenheden bestemd voor de huisvesting van een gezin of alleenstaande (artikel 99, §1,7 de decreet van 18 mei 1999), al gerealiseerd was. De vermelde informatie van : toont niet aan dat opdeling

8. ~~17~~
Derde blad.
P.20.0073.N/

bij de respectievelijke plaatsingen van de meters al was gerealiseerd

Er is door de opsplitsing van het pand in twee woonegelegenheden dus sprake van een onvergunde of wederrechtelijke stedenbouwkundige toestand. (..)

De stedenbouwkundige toestand van het pand belet het bevelen van het integraal herstel, zodat de alternatieve maatregel van de herbestemming of de sloop dient te worden bevolen."

(Pagina 12 - 13 bestreden arrest)

Het Hof van beroep houdt voor dat niet blijkt dat de opsplitsing in twee woonegelegenheden al gerealiseerd was voor 18 juni 1999.

Wat betreft de vergunningstoestand verwijst het hof naar stuk 5 van het strafdossier, zijnde een gedeelte van het proces verbaal van de wooninspectie.

De passage naar waar verwezen wordt luidt in zijn volledigheid als volgt:

Tijdens het aanvankelijk onderzoek van 25/03/2014 werd vastgesteld dat het pand ingedeeld was in 2 zelfstandige woningen.

Uit informatie bekomen op 23/05/2014 van de bevoegde diensten van de gemeente blijkt dat:

- de enige stedenbouwkundige vergunning dateert van 1993 voor 'het uitbreiden van de bestaande achterbouw';
- op basis van de inschrijvingen in het bevolkingsregister dat de eerste inschrijvingen voor twee woonuitleiten dateren van 30/01/1994 en 25/03/1994
- uit informatie van d.d. 28/05/2014 blijkt dat de eerste elektrische meter geplaatst is op 1/06/1988 en de tweede metet op 27/10/1993 werd bijgeplaatst.

Het Hof van beroep vermeldt de inhoud van het eerste en derde gedachtenstreepje, maar miskent volledig de inhoud van het tweede gedachtenstreepje wanneer voorgehouden wordt dat niet blijkt dat de opsplitsing al voor 18 juni 1999 al gerealiseerd was. Uit de inhoud van het tweede gedachtenstreepje blijkt onmiskenbaar dat de opsplitsing in twee woonegelegenheden alleszins gerealiseerd was uiterlijk 25 maart 1994.

Het Hof van beroep miskent aldus de bewijskracht van het PV van de wooninspectie en miskent aldus de bewijskracht van akten zoals voorzien in de artikelen 1319 1320 B.W.

Het Hof van beroep heeft aldus ten onrechte bevolen dat herbestemming of sloop dient te gebeuren en ten onrechte aansluitende machtiging tot herstel in de oorspronkelijke toestand verleend.

OM DEZE REDENEN

Besluit ondergetekende advocaat voor eiser, dat het U behage, hooggeachte Dames en Heren, het aangevochten arrest wat betreft de beslissingen omtrent de herstellvordering te vernietigen.

De zaak en de partijen te verwijzen naar een ander hof van beroep en over de kosten uitspraak te doen als naar recht.

Brussel, 25 februari 2020

Voor eiser in cassatie,

De raadsman

Origineel/eensluitend afschrift

Stukken:

Bewijs overmaken memorie per aangetekende zending aan eiser tot herstel

Art. 162, 4°, en 280.1°.W.R.
RDD nr. 1274